

സ്വന്തവഴിയിൽ നിന്ന് ദൈവവഴിയിലേക്ക്

പൊതുവേ ക്രിസ്ത്യാനികളെ താഴെപ്പറയുന്ന വിധത്തിലാണ് തരംതിരിച്ചു കാണാറുള്ളത്.

- (1) റോമൻ കാത്തോലിക്കർ- പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാർ (ജനനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ)
- (2) എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭകൾ - സ്വതന്ത്രസഭകൾ (സഭാഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ)
- (3) സുവിശേഷവിഹിതർ - സ്വതന്ത്രചിന്താഗതിക്കാർ (ഉപദേശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ)
- (4) വീണ്ടും ജനനം പ്രാപിച്ചവർ - നാമയേയക്രൈസ്തവർ (ഒരു പ്രത്യേക അനുഭവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ)
- (5) കരിസ്തമാറ്റിക്കുകാർ - അല്ലാത്തവർ (അന്യഭാഷാഭാഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ)
- (6) പൂർണ്ണസമയ ക്രിസ്തീയവേലക്കാർ - ഭൗതിക തൊഴിലുകളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ (പ്രവൃത്തിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ)

ഇതുപോലെ മറ്റുചില വിഭജനങ്ങളും സാധ്യമാണ്. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള വിഭജനങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു ഏത് അടിസ്ഥാനപ്രശ്നപരിഹാരത്തിനായി വന്നുവോ അതിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നില്ല. 'ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു' (1 കൊരി. 15:3) എന്ന സത്യം ധാരാളം പേർക്ക് അറിയാം. എന്നാൽ 'നാം ഇനിമേലാൽ താന്താങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയല്ല, നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചവനുവേണ്ടി ജീവിക്കേണ്ടതിനായിട്ടാണ് അവൻ നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചത്' (2 കൊരി. 5:5) എന്നുള്ള തിരുവചനസത്യം പലർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

ദൈവവചനാടിസ്ഥാനത്തിൽ കുറേക്കൂടെ ശരിയായ നിലയിൽ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികളെ താഴെപ്പറയുന്ന വിധത്തിൽ തരംതിരിക്കാൻ കഴിയും:-

- തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നവർ - ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നവർ
- ഭൗതികവസ്തുക്കൾ മുമ്പേ അന്വേഷിക്കുന്നവർ- ദൈവരാജ്യം എല്ലാറ്റിനുംമുമ്പേ അന്വേഷിക്കുന്നവർ.
- പണത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ - ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ.

(ദൈവത്തേയും മാമോനേയും ഒരുമിച്ച് സ്നേഹിക്കാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ലെന്ന് ലൂക്കോസ് 16ന്റെ 13-ൽ യേശു വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്).

എന്നാൽ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ആന്തരികജീവിതത്തേയും ദൈവമുന്മാകെയുള്ള രഹസ്യനടപ്പിനേയും അടിസ്ഥാനമായുള്ള മേൽപ്പറഞ്ഞവിധത്തിലുള്ള തരംതിരിക്കൽ ഇന്ന് കേൾക്കാതെ ഇല്ല. ആദ്യം സൂചിപ്പിച്ച തരംതിരിക്കൽ ഒരു വന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ബാഹ്യതലങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നവയാണ്. സ്വർഗ്ഗം ക്രിസ്ത്യാനികളെ തരംതിരിക്കുന്നത് രണ്ടാമത് സൂചിപ്പിച്ച അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്ന് നാം ഗ്രഹിച്ചെങ്കിൽ! സ്വർഗ്ഗം അംഗീകരിക്കുന്ന ഈ വിഭജനത്തിലേ അർത്ഥമുള്ളു. നമുക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും നമ്മുടെ ആന്തരികമായ ആഗ്രഹങ്ങളും പ്രേരണകളും അറിയുവാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ - നമ്മുടെ ജീവിതപങ്കാളിക്കുപോലും നാം എന്തു ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടിയാണ് ജീവിക്കുന്നതെന്ന് അറിയുവാൻ കഴിയുകയില്ല - മറ്റുള്ളവർക്ക് ഈ വിധത്തിൽ നമ്മെ തരംതിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

നമ്മുടെ കർത്താവ് പ്രാഥമികമായി മനുഷ്യർക്ക് ഒരു ഉപദേശസംഹിതയോ സഭാചട്ടക്കൂട്ടുകളോ നൽകാനോ, അന്യഭാഷാഭാഷണം പോലുള്ള ഒരു അനുഭവം നൽകാനോ ആയിരുന്നില്ല ഭൂമിയിൽ വന്നത്. അവൻ നമ്മുടെ പാപത്തിൽ നിന്നും നമ്മെ രക്ഷിക്കുവാനാണ് വന്നത്. വ്യക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ -വേരിൽ തന്നെ - കോടാലി വയ്ക്കുവാനാണ് യേശു വന്നത്. പാപത്തിന്റെ വേരുകൾ നമ്മുടെ സ്വയത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്ന, സ്വർഗ്ഗം അന്വേഷിക്കുന്ന, സ്വന്ത ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്ന ജീവിതത്തിൽ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. കർത്താവ് കോടാലികൊണ്ട് ഈ വേർ അറുത്തുമാറ്റുവാൻ അനുവദിച്ചില്ലെങ്കിൽ നാം ഉപരിപ്ലവ വിശ്വാസികൾ മാത്രമായിരിക്കും. അപ്പോൾ തന്നെ നമ്മുടെ ഉപദേശം, അനുഭവങ്ങൾ, സഭയുടെ രൂപം എന്നിവയിൽ നാം മറ്റുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളേക്കാൾ ഉയർന്ന തലത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരാണെന്ന് ചിന്തിക്കുമാറ് പിശാചിനാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കാനും വളരെ സാധ്യതയുണ്ട്!

നാം സ്വർഗ്ഗമതികളായി നമുക്കുവേണ്ടി തന്നെ ജീവിക്കുന്നിടത്തോളം നമ്മുടെ ശരിയായ ഉപദേശം, ആത്മീയ അനുഭവങ്ങൾ, സഭയുടെ ഘടന എന്നിവ സാത്താൻ കാര്യമാക്കുന്നേയില്ല. വ്യത്യസ്തമായ ഉപദേശങ്ങൾ, സഭാവിഭാഗങ്ങൾ, അനുഭവങ്ങൾ ഇവ മൂലം ദൈവം അവരെ മെച്ചപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളായി ഗണിക്കുന്നു എന്ന് ധരിച്ചിരിക്കുന്നവരെക്കൊണ്ട് ക്രൈസ്തവലോകം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (അപ്പോൾ തന്നെ സ്വാർത്ഥം അന്വേഷിക്കയും തങ്ങൾക്കായി മാത്രം ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് ഈ കൂട്ടർ). സാത്താൻ എത്ര വലിയ ഒരു വഞ്ചനയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്!!

യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 6:36-ൽ കാണുന്നതുപോലെ കർത്താവ് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഭൂമിയിലേക്ക് വന്നത് സ്വന്ത ഇഷ്ടം ത്യജിച്ച് പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാനാണ്. ഈ വിധം യേശു നമുക്കൊരു മാതൃകയായിത്തീർന്നു. യേശു തന്റെ മൂപ്പത്തിമുന്നെ വർഷത്തെ ഐഹികജീവിതകാലം സ്വന്തഹിതം ത്യജിച്ച് തന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറ്റുകയും തന്നെ അനുഗമിക്കാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവർ ഇതേ മാർഗ്ഗത്തിൽ പോയേ മതിയാകൂ എന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. "നമ്മുടെ സ്വന്ത ഇഷ്ടം നിവൃത്തിക്കുക" എന്ന പാപത്തിന്റെ വേരിനെ അറുത്തുകളഞ്ഞ് നമ്മെ സ്വതന്ത്രരാക്കാനാണ് യേശു വന്നത്.

ഭൂമി പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കേന്ദ്രമാണെന്ന മിഥ്യാധാരണ അനേക നൂറ്റാണ്ടുകൾ ശാസ്ത്രലോകത്ത് നിലനിന്നിരുന്നു. ഇരുപത്തിനാലുമണിക്കൂറിൽ ഒരിക്കൽ സൂര്യനും ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും ഭൂമിക്കു ചുറ്റും ഭ്രമണം ചെയ്യുന്നതായി മനുഷ്യനേത്രങ്ങൾക്ക് തോന്നിയിരുന്നു. ഏതാണ്ട് 450 വർഷം മുമ്പ് കോപ്പർനിക്കസ് എന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ധൈര്യം സംഭരിച്ച് ഈ പൊതുധാരണയെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ഭൂമി പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയല്ല സൗരയൂഥത്തിന്റെ പോലും കേന്ദ്രമല്ല എന്ന് കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭൂമി സൂര്യനുചുറ്റും ഭ്രമണം ചെയ്യുവാനാണ് സൂപ്പർസ്പീൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്ന സത്യം ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ തെളിയിക്കുന്നതുവരെ മനുഷ്യന്റെ ശാസ്ത്രീയ കണക്കുകൂട്ടലുകളെല്ലാം തെറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഭൂമിയാണ് കേന്ദ്ര ബിന്ദു എന്ന തെറ്റായ നിഗമനത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് മനുഷ്യൻ ശരിയായ കേന്ദ്രത്തെ അംഗീകരിച്ചപ്പോഴാണ് ഈ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ ശരിയായത്.

ദൈവത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതമാകാതെ സ്വയത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു ജീവിതത്തിൽ നാം തുടരുമ്പോൾ നമ്മുടെയും കണക്കുകൂട്ടലുകൾ പിഴയ്ക്കുന്നു. ആയിരക്കണക്കിനു വർഷങ്ങൾ മനുഷ്യൻ തെറ്റായ ഒരു നിഗമനത്തെ (ഭൂമിയാണ് കേന്ദ്രബിന്ദു എന്നുള്ള) ശരിയെന്നു കരുതി ജീവിച്ചതുപോലെ നമുക്കും നൂറുശതമാനം തെറ്റിയിരിക്കെ തന്നെ മറിച്ചുള്ള ധാരണയിൽ ജീവിക്കാൻ കഴിയും. പല “നല്ല ക്രിസ്ത്യാനികളിലും” ഇന്ന് നാം കാണുന്നത് ഈ പ്രവണതയാണ്. ഒരേ ബൈബിളിനെപ്പറ്റി വൈവിധ്യമുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ഓരോ കൂട്ടരും അവരുടെ പക്ഷം ശരി എന്നു കരുതി മുമ്പോട്ടുപോകുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥ. മറ്റുള്ളവർ ‘വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു’ എന്ന് ഒരോ കൂട്ടരും പറയുന്നു. ഈ ദുരവസ്ഥയ്ക്കു കാരണം മനുഷ്യന്റെ ‘കേന്ദ്രം’ ശരിയല്ലാത്തതിനാലത്രേ. മനുഷ്യൻ തന്നിൽ തന്നെയല്ല ദൈവത്തിന്റെ കേന്ദ്രീകൃതമായി ജീവിക്കാൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനത്രേ. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഈ കേന്ദ്രം തെറ്റുമ്പോൾ അവരുടെ ‘സുവിശേഷവും’ തെറ്റിപ്പോകുന്നു. അടിസ്ഥാനപരമായി രണ്ട് വിധത്തിലുള്ള സുവിശേഷങ്ങൾ മാത്രമേ ഇന്ന് പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ഒന്ന് മനുഷ്യനിൽ കേന്ദ്രീകൃതമാണ്. മറ്റേത് ദൈവത്തിലും.

‘അനുതാപ’ത്തേക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറയാത്ത ഒന്നാമത്തെ ‘സുവിശേഷം’ വ്യാജസുവിശേഷമാണ്. സ്നാപകയോഹനാൻ, യേശു, പൗലോസ്, പത്രോസ് എന്നിവരും മറ്റൊരാൾ അപ്പോസ്തലന്മാരും ആദ്യം പ്രസംഗിച്ചത് അനുതാപിക്കാനാണ്. നിർഭാഗ്യകരമെന്നു പറയട്ടെ ഇന്ന് അവസാനത്തേ കാര്യമായിട്ടുപോലും പലയിടങ്ങളിലും അനുതാപം പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്നില്ല!! എന്നാൽ ദൈവത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ യഥാർത്ഥ സുവിശേഷം മനുഷ്യരോട് അനുതാപം കൊണ്ട് എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ അനുതാപം ഒരുവന്റെ ജീവിതത്തിൽ കേന്ദ്രമായിരിക്കുന്ന സ്വയത്തിൽ നിന്നും (സ്വന്ത ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നതിൽനിന്ന്, ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിൽനിന്ന്, ലോകത്തേയും ലോകത്തിലുള്ളതിനേയും സ്നേഹിക്കുന്നതിൽനിന്ന്) തിരിയുന്നതാണ്. അപ്പോൾതന്നെ യഥാർത്ഥ അനുതാപം ഒരുവൻ ദൈവത്തിലേക്ക് (മുഴുപുറത്തോടെ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിലേക്ക്, തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ദൈവത്തെ കേന്ദ്രമാക്കി അവിടുത്തെ ഹിതം മാത്രം ചെയ്യുന്നതിലേക്ക്) തിരിയുന്നതുമാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശമരണത്തിലുള്ള വിശ്വാസം അനുതാപിക്കുന്ന ഒരുവന്റെ പാപങ്ങൾക്കുമാത്രമേ മോചനം നൽകുന്നുള്ളൂ. നാൾതോറും തന്നെത്താൻ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു ജീവിതത്തിനുള്ള ശക്തി അപ്പോൾ മാത്രമേ ലഭ്യമാകൂ. ഇതാണ് യേശുവും അപ്പോസ്തലന്മാരും പ്രസംഗിച്ച സുവിശേഷം. വ്യാജസുവിശേഷം ഒരുവൻ കടക്കാനുള്ള വാതിൽ വലിപ്പമുള്ളതും നടക്കാനുള്ള വഴി വിശാലവും ആക്കുന്നു. (ഈ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ജീവിതം എളുപ്പമായിരിക്കും. കാരണം, തന്നെത്താൻ നിഷേധിക്കുകയോ സ്വന്തതാത്പര്യങ്ങൾക്കും ലാഭത്തിനും വേണ്ടി ജീവിക്കുന്നത് മതിയാക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നില്ല എന്നതു തന്നെ.) ഇത്തരം വ്യാജസുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നിടത്ത് വലിയ പുരുഷാരം കടന്നുവരികയും പലരും ജീവനിലേക്കാണ് നയിക്കുന്നതെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ച് വിശാലമായ വഴിയേ നടക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ നാശത്തിലേക്കാണ് നയിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇത്തരം സുവിശേഷ കന്മാർ യേശുവിനായി തീരുമാനം എടുക്കുകയും കൈകൾ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തവരേക്കുറിച്ചുള്ള കണക്കുകൾ നിരത്തിവയ്ക്കും. ആത്മാർത്ഥതയുള്ള ചിലർ യഥാർത്ഥമായി അത്തരം മീറ്റിംഗുകളിൽ മാനസാന്തരപ്പെടുന്നു എന്നത് സത്യമാണെങ്കിലും അവരിൽ മിക്കവരും അവരുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടവരായി ‘ഇരട്ടിനരക’ത്തിന് യോഗ്യരായി തീരുകയത്രേ ചെയ്യുന്നത്.

യഥാർത്ഥ സുവിശേഷം, യേശു പറഞ്ഞതുപോലെ പ്രവേശിക്കാനുള്ള വാതിലിനെ ഇടുകമുള്ളതും നടക്കാനുള്ള പാതയേ തെരുകമുള്ളതും ആയിത്തന്നെ കാണിക്കുന്നു. ജീവനിലേക്കുള്ള വഴി കണ്ടെത്തുന്നവർ ചുരുക്കമത്രേ എന്ന് യേശു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ സത്യം. ഈ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നവർക്ക് വലിയ കണക്കുകൾ ഒന്നും നിരത്തിവയ്ക്കാനുണ്ടാവില്ല. എന്നാൽ ഈ യഥാർത്ഥ സുവിശേഷം ജനത്തേ കർത്താവിലേക്കും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നതത്രേ.

“നിങ്ങൾ എങ്ങനെ കേൾക്കുന്നു എന്ന് സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. കേട്ട കാര്യങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നവന് കൂടുതൽ വെളിച്ചവും തിരിച്ചറിവും നൽകപ്പെടും എന്നും കേട്ട കാര്യങ്ങൾ അനുസരിക്കാത്തവന് തനിക്ക് ഉണ്ടെന്നു നിരൂപിക്കുന്ന വെളിച്ചവും തിരിച്ചറിവും കൂടെ നഷ്ടമാകുകയേയുള്ളൂ.” (ലൂക്കോസ് 8: 18 സ്വതന്ത്രപരിഭാഷ).

കേൾപ്പാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.

- സാക് പുനൻ